

plats kunde en klippsparv* *Emberiza cia* studeras under några morgontimmar 5.6; arten är ny för Sverige. Vid Torhamns udde kunde den första brandkronade kungsfågeln ringmärktes 7.4 (Q), och 23.10 sågs en storlabb passera.

Den första konstaterade häckningen av forsärla (med 4 à 5 pulli) i Mienån gjordes den 22.5 och den första konstaterade häckningen av tordmule gjordes i Bräkne-Hoby-skärgården den 28.6. Totalt rapporterades 124 återfynd av 55 arter och nya återfyndsarter blev grågås, duvhök, mindre hackspett och sånglärka. Under vinterhalvåret ringmärktes 26 strömstarar och ytterligare 4 kontrollerades i östra Blekinges åsystem. Blåhakar märktes i ett antal av 84, varav inte mindre än 67 på ett ställe vid Ringö. Ytterligare detaljer kommer att redovisas i "Fåglar i Blekinge 1973" som kan rekvireras från Carl-Ivan Carlsson, Skomakargatan 11 A, 371 00 Karlskrona för en kostnad av 8:60 på pg 69 52 08-9. Gunnar Strömberg

Tåkerns fältstation

Arbetet med det blivande Tåkerns naturreservat, som startade sommaren 1972, har fortgått under hela 1973. Under året har markägarna förelagts förslag till reservatsbestämmelser samt haft tillfälle att yttra sig över reservatgränserna och framställa eventuella ekonomiska anspråk för intrång etc. I stort sett kan man säga att naturvärden har rönt positiva bemötanden från markägarna under 1973, vilket inte var fallet under den första tiden 1972. Reservatsarbetet fortsätter, och tyvärr återstår ännu en hel del frågor att lösa. Bl.a. har Söderbygdens vattendomstol i Växjö att under året fatta det viktiga beslutet om sjöns framtida vattenstånd. Fältstationen har på det bestämdaste hävdlat att en höjning av vårvattenståndet är ett krav för att garantera strandängsregionens fortsatta naturkvaliteter. Bl.a. Naturvårdsverket stöder dessa synpunkter.

Fältstationens arbete vid Tåkern har pågått under så gott som hela året. Mera kontinuerlig bemanning har förekommit tiden maj-augusti. Av de projekt som har genomförts överväger liksom tidigare de ornitologiska. En stor botanisk undersökning genomfördes dock under veckor i juni och augusti på Tåkerns enda mera betydelsefulla ö - Lindön. En viss fortsatt studie av sjöns undervattensvegetation har också gjorts. Vegetationen fortsätter att expandera; expansionen tog fart i samband med regleringen av Tåkern i mitten av 1960-talet. Denna växtutbredning har tydligen ökat sjöns näringskapacitet högst betydligt. En god indikator på detta är de översomrande knölsvanarna. I augusti var de närmare 3 000, den högsta siffran

någonsin. Just knölsvanen har för övrigt varit föremål för viss verksamhet under året. Fältstationen har varit Naturhistoriska museet i Göteborg och Zoologisk museum i Köpenhamn behjälpliga vid ring- och halsmärkning av ca 200 Tåkernsvanar. Syftet är bl.a. en kartläggning av artens vandringar utanför sjön under vinterhalvåret. Detta arbete är planerat att fortsätta kommande säsong.

Fältstationens större inventeringsprojekt vid Tåkern under året har avsett doppingar, brun kärrhök och rördrom. Alla dessa arter verkar vara på stadig frammarsch. 34 par bruna kärrhök kunde noteras och några av dessa fick sammanlagt 43 ungar ringmärkta. Av rördrom kunde inte mindre än 49 bölande hanar inprickas. Doppinginventeringens intressantaste resultat gäller tveklöst gråhakedoppingarna. I maj-juni inräknades 43 par.

Ett annat projekt har gällt de nyinvandrande skäggesarna som formligen har "exploderat" i sjön alltsedan juli 1972. Den häckande stammen beräknades under sommaren till ca 25 par, och som en fingervisning om artens produktivitet, kan nämnas att sammanlagt över 200 skäggesar har räknats under okt.-dec. Ringmärkning och intensivbevakning av beståndet pågår.

Färgmärkning av skrattmåsar har skett för tredje året i rad vid den största kolonin. Liksom tidigare år har använts en gul ring om vänster ben.

Utänför Tåkern har stationen haft sedvanlig verksamhet vid Sommen - avseende fiskgjuse och häger, samt vid Svartån - när det gällt kungsfiskare och strömstare.

Årets ringmärkningssumma blev 1 500 ex. Av summan utgör 400 skrattmåsmärkningar. Av intressantare resultat förutom de tidigare nämnda 43 bruna kärrhökarna är 8 hornugglor, 2 duvhöksungar, 10 skäggesar, samt 23 råkor ur Tåkernbygdens största koloni. Inga märkvärdigare återfynd har kommit in. Ny märkart för året blev rörhöna.

Övriga observationer: Sjöns svarttärnekoloni har varit oförändrad, ca 10 par. Av övrigt notabelt vid sjön kan nämnas 25 sjungande trastsångare under maj-juni och en småtärnas uppdykande i aug. Sistnämnda art är ny för Tåkern. En ensam pungmes uppehöll sig vid Tåkern några dagar i juni och byggde även ett "hannäste", men observerades sedan ej mera. Arten är ny för sjön. I samband med de tidigare nämnda svanmärkningarna observerades en vitögd dykand. Antalet gäss under hösten var som mest ca 9 000, den högsta siffran någonsin. Åtskilliga bläsgäss noterades i flockarna. Vid ett tillfälle ställde en jaktfalk till ordentlig oreda i en bläsgåsflock. Höstens änder har varit lika talrika som vanligt - dvs. "oräknliga"! Att notera är den flock på 200 snatteränder som sågs i sept. Eftersommarens torra gav Tåkern de bästa vadarstränderna på många år. De rastande vadarflockarna var de största sedan 1965.

Tåkerns fältstations årsrapport om ca 60 s. kan erhållas mot 10:- på pg 26 34 96-2. Stödande medlemsskap i föreningen kostar 15:-, då erhålls även stationens kvartalsvis utkommande informationsblad. Göran Bergengren